

Els tres bandolers al Montseny

L'any 1931 a Santa Fe del Montseny hi vivien tres nens que es deien Pere, Jaume i Joan (jo).

–Joan!!! –va dir la mestra.

–Ui, què! –vaig respondre caient-me de la cadira. Tota la classe va començar a riure, fins i tot en Pere i en Jaume.

La mestra ens va explicar la història del timbaler del Bruc i ens va dir que encara els francesos estaven espantats. El Jaume li va preguntar si encara estava viu.

–No Jaume, el timbaler del Bruc va morir amb 19 anys –li va respondre la mestra.

Va sonar el timbre i vam sortir tots al pati.

En Jaume ens va comentar que ell voldria ser igual que el timbaler del Bruc. Jo li vaig dir que seria impossible, però ell no em va fer cas. Quan vaig tornar a casa me'n vaig anar directament a la meva habitació que tenia un llibre del timbaler del Bruc. Me'l vaig llegir tres o quatre vegades, fins que me mare em va cridar per dinar. Vaig tornar a l'escola i els i vaig comentar a tota la classe que el timbaler del Bruc tenia la nostra edat quan va espantar a tot l'exèrcit francès.

A la tarda en Jaume, en Pere i jo vam pujar a dalt del Montseny per assajar música, en Pere i jo amb la flauta i en Jaume amb el timbal. De lluny vàrem veure un poble que es cremava, fins i tot s'olorava el fum des d'aquí. Vam

baixar corrents al poble per dir-ho a tots. Ningú s'ho va creure, ni la professora d'història.

– No ens creu ningú, què farem? –va dir el Pere.

–Doncs hem de ser valents, no podem permetre que destrossin el nostre poble, com el timbaler del Bruc –va dir el Jaume.

Els tres ens vam introduir a una cova i ven començar a tocar els instruments, però l'exercit francès no ens va sentir. La mare va pujar a dalt el cim i va veure el poble del davant tot incendiats.

–Joan! On ets? –va dir la mare.

–Soc aquí! –vaig respondre.

La mare va venir corrents però es va topar amb Francisco VI.

–Mare vigila! –vaig cridar molt esverat.

En Lluís Felip I em va sentir i va deixar me mare tirada al terra. Jo vaig sortir corrents però resulta que vaig veure en Jaume i en Pere a les mans de dos senyors molt grans i forts. Em van agafar i ens van portar a una presó al final del poble.

Allà ens vam trobar a la resta del poble. Vàrem passar tres llargs mesos, fins que un dia amb molta boira va sorgir una persona...

–El timbaler del Bruc! –va crida el Jaume.

–No pot ser, si el timbaler del bruc és mort –vaig dir jo.

L'exèrcit francès va començar a cridar com boig. Va sortir el general Franco i va preguntar:

–*¿Qué a pasao?*

–El timbaler del Bruc! –li va respondre un soldat seu.

Ell va sortir corrents a dir-li al Francisco VI. Va sonar una alarma i tots els soldats van sortir corrents darrera el Francisco VI i el Franco. El Timbaler del Bruc ens va alliberar de les cadenes i resultava que eren el bessons Hermann, tots ens vam sorprendre al saber-lo, excepte en Jaume que ho sabia des del principi.

Fi